

ಎನ್ನುವ ದೇವತೆ ಎಂಬುದು ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣದ ಪ್ರತಿತಿ. ಮೇಸೋಪೇರಿಕಾದಿಂದ (ಮೇಕ್ಕೋಲೆ-ಅಮೆರಿಕೊ) ಹಿಡಿಯ, ಜರ್ಮನಿಕ್, ಕಾರ್ಬಿಪ್ಪ್, ಜೆನಾ ಹೀಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿ ಮುಖ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಯೂ ಬರವಣಿಗೆ ದೈವಿಕ ಸಾಧನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲೋಲ್ಲೋ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕದ ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪರೋಕ್ಷ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳವು. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿಯೂ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿಯೂ, ನಂಬಿಕೆ, ಅಂತರಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವವು, ಆದರೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ವಿವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲವರ ನಡುವೆ ಈ ಸಾಮ್ಯತೆ ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು? ಇದೂ ಕೇವಲ ಕಾತಕಾರ್ಣಿಯವೇ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯನ ಮೆದುಳು ಆಯ್ದು/ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾನು ಎದುರಿಸಿದ ಸಣ್ಣವೇಶಗಳಿಗೆ ಏಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪ್ರಂಬಿಸಿದ ಪರಿಣಾಮವೇ ಇದು? ಆತ ಎದುರಿಸಿದ ಸವಾಲುಗಳು ಕೂಡಾ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ತಾಳೆಯಾಗಿರಬಹುದೇ?

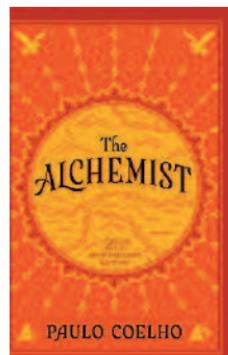
★ ★ ★

ಮೌನವೇ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿ. ಅದೇ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯ, ಭಾವೇ, ಮಾತು ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಅದರ ದುರ್ಭಲ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಎನ್ನುವ ಬ್ರಹ್ಮತ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಘನ್ಯ: ಬರೋಣ. ಮೌನವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿ, ಅದರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಸಾರಿದವರಲ್ಲಿ ರಮಣ ಮಹಾರಾಜರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ಅವರೂ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಣಿದ್ದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಸೂರಿ ನಾಗಮ್ಮೆ ಎನ್ನುವ ರಮಣರ ಅನುಯಾಯಿ ಅವರ ಆಶ್ಚರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಅಳಣಿಗೆ ಬರದ ಪತ್ರಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ‘Letters from Sri Ramanashramam’ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಸ್ತುತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಆಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ ಎನ್ನುವ ಅರಿವಿದ್ದ ರಮಣರು, ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ಮುಖ್ಯ ಮಾತುಕರೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ‘ನಾಗಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲಿ?’ ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಕೆ ಸಮುಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮರುದಿನ ‘ನಿನ್ನ ಹೇಗಾಯಿತು’ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾಗಮ್ಮೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ ಅವರು. ಅದಿರಲಿ, ತಮ್ಮ ಮೌನ ಮುರಿದು ಮಾತು ಪುನರಾರಂಭಿಸುವ ನಡುವಿನ ಫಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಬರವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನೇ. ತಾವು ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಬರದು ಹೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ, ಮೌನದ ಪ್ರತಿಕವಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಬರವಣಿಗೆಯನೆಂದೂ ನಿರಾಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಕರಡನ್ನು ಅವರೇ ಖಿಡ್ದಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

★ ★ ★

‘ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ. ಪುಂಜಾನುಪುಂಜಿವಾಗಿ ಸುಳ್ಳಾಗಳು ಸ್ಯಾಫಿಯಾಗುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲ, ಇವತ್ತು? ಹೀತ ಪತ್ರಿಕೋಳ್ಳುವುದು ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಇತಿಹಾಸ ದಾಖಲಾತಿಯ ನೆಪಡಲ್ಲಿ, ಸೋಣಿಯಲ್ಲಾ ಮೀಡಿಯಾಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗ್ನತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ, ನಿನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಬರಹದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೆನು ಹೇಳುತ್ತಿಂಬಿ? ಕೇಳಿದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ.

‘ಅದೂ ಕೂಡ ಬರಹದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸದ ಕುರುಹೇ? ಬರೆದಾಗ ಜನ ಅದನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲವೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬರೆಯುವುದು? ಸುಳ್ಳಾಗಲೇ ಅಸಂಗತವಾಗಲೇ, ಇವತ್ತಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮುಂದೆಯೋ ಓದಿದವರು ಅದನ್ನು ನಿಜವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬಹುದಲ್ಲ? ಆ ಉದ್ದೇಶವಿರಬಹುದು ಇದರ ಹಿಂದೆ ನಾನಂದೇ. ‘ಅದಕ್ಕೇ... ನಾನು ಹೇಳೋದನ್ನು ಬೇಕಾದ್ದೆ ಬರದು ಕೊಡ್ದೇನೆ ಎಂದಧ್ರು ನಿನಗೆ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಕಳ್ಳನಗೆ ಬೇರಿದ ಆತ.

ನಿನ
ಸ

ರಾಮೇ